

Oneindig heden

Er is niets
behalve nu
en ik loop er middenin.
Niets van wat
was en
niets van wat
komt
is hier.
Er is alleen maar
dit, hier, nu.
Oneindig
heden.

Hé, Zon!

Ik zoek je, dat heb
ik mij beloofd!
Je gulle licht gutst
stralend een feestje
in mijn hoofd!
Ik geniet er zó van
als ik jouw warmte zie.
Zo wordt een uurtje wandelen
pure therapie!

Dat tere

Dat héle kleine, dat tere,
dat kwetsbare op de
bodem van mijn ziel.
het bergt alles in zich
wat ik ben!

De zachte stem waarmee
het zich kenbaar maakt
is alleen te horen als het
stil is in mij, als ik er ruimte
voor maak. Pas dán kan ik
ernaar luisteren, mij ervoor
openstellen en dient deze
vraag zich aan:

Wat wil het dat ik weet?

En ik merk, zodra ik daar
met compassie en in
verbondenheid naar
kijken kan voel ik mij
dichter bij mij Zélf.